

ΟΣΑ ΚΙΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΔΑΝΕΙΚΑ

Αρμερνταμ...
 Δε λέω, δεν είναι και το χειρότερο μέρος να πας μια βδομάδα διακοπές. Αμα πίνεις και κανά ναρκοτικό ίσως να σου φραξεί τα παράδεισος... Η αλίθεια είναι πως εκεί μπορείς να πιείς διάφορα....

Το τελευταίο stuff που έσκασε λεγόταν "πορεία ενάντια στο Μάαστριχτ" και οι καθώς πρέπει γλώσσες λένε πως φτιάχτηκε στα πιο σύγχρονα εργαστήρια παραμύθας, απο κατάλοιπα "σοσιαλ" και υποκατάστατα "δημοκρατίας". Η πλήρης (και επιστημονική) ονομασία του είναι uia - tis - socialdimokratias, που μεταφράζεται "ουρά της σοσιαλδημοκρατίας"....

Ας μη γινόμαστε κακοί. Σίγουρα ήταν μία ακόμα δυναμική απάντηση όλων των εργατιών της ευρώπης. Να πησάζει άραγε το τέλος των αφεντικών και της μισθοπής σκλαβιάς; Καθόλου απίθανο. Μόνο έτσι εξηγείται η άνοδος της κεντροαριστεράς σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Φαίνεται καθαρά στον ορίζοντα πως η ώρα του προλεταριάτου πλησιάζει. Η αριστερή Ιταλία, η σοσιαλιστική Ελλάδα, η κεντρικά Γαλλία, η εργατική Αγγλία υψώνουν σιγά σιγά τα λάβαρα του ταξικού αγώνα.

Οι λαοί της ευρώπης για μία ακόμη φορά σέρνουν το χορό της επανάστασης, ενώ φυσικά δεν ξεχνάνε το εκπολιτιστικό τους έργο στους υπανάπτυκτους λαούς του κόσμου, σε ολόκληρη αυτή την περιοχή με τη μηροδιά καμμένου, που αρχίζει απο τη βόρεια αφρική, κατεβαίνει προς το κέντρο της και προς νότια, ανηφορίζει προς μέση ανατολή, γυρνάει λίγο για να αγκαλιάσει τα βαλκάνια, τραβεί προς καύκασο, και πάει, και πάει....

Στην μεγάλη ευρωπαϊκή αγκαλιά όλοι οι καλοί χωράνε. Οι δολοφόνοι δολοφονούν, οι έμποροι εμπορεύονται, και οι επαναστάτες επαναστατούν. Όλοι κάνουν τη δουλειά τους χωρίς να ενοχλούν ο ένας τον άλλο. Εδώ μάγκα μου υπάρχει η απόλυτη ελευθερία, ο ακριβής ορισμός του πολιτισμού. Εδώ άμα γουστάρεις δηλώνεις εθελοντής και κάνεις σκοποβολή πάνω σε πραγματικούς στόχους στα βαλκάνια, ή άμα γουστάρεις πληρώνεις τριάνα μόνο χιλιάρικά και πας επαναστατική εκδρομή στο Αρμερνταμ, να διαδηλώσεις έμπρακτα την αντίθεσή σου στο Μάαστριχτ. Το οποίο το αντιλαμβάνεσαι έτσι ακριβώς όσο να μην θίγεις και τη δουλειά του εθελοντή που έλεγα πριν.

Τόσο απλά είναι τα πράγματα στη σύγχρονη ευρώπη κι ο καθένας έχει την ευκολία και την άνεση να διαλέγει τον παράδεισο που του αξίζει. Απαλλαγμένος απο αναχρονιστικές αντιλήψεις, ενοχές και τύψεις χωρίς κανένα απολύτως νόημα,

Δεύτερο δοκιμαστικό φύλλο. Και δοκιμές τέλος. Πάμε κανικά απο σεπτέμβρη.

Θα είναι σατανική σύμπτωση αν τύχει να έχει πάρει κάποιος στο τσάμπα και τα δύο αυτά φύλλα. Μοιράσαμε δωρεάν κάμποσες εκατοντάδες, αλλά αυτή η πόλη είναι μεγάλη (όσο η καρδιά μας). Πάντως η ιδέα είναι αυτή: να φεύγει ο μεγαλύτερος στα το δυνάτον αριθμός φύλλων της 3ης γενιάς στο δρόμο. Και να υπάρχουν και οι φίλοι/ες, σύντροφοι/σες να βοηθήνουν την έκδοση, αγοράζοντάς την απο τα (λίγα έτσι κι' αλλιώς) μέρη που πουλιέται.

Εντυπώσεις; Τις δικές μας τις κρατάμε για πάρτη μας. Αν δείτε βελτίωση πάει να πει ότι μαθαίνουμε. Θα τα πούμε.

Κάτι ακόμα: Το κρεβάτι για τον έρωτα είναι απλά ένα πρόσχημα. Και οι "αντικειμενικά ευνοϊκές συνθήκες" για τις πράξεις μας, το ίδιο.

έχει την ελευθερία να κάνει το δικό του αγώνα, να δίνει τη δική του μάχη για μία κοινωνία καλύτερη....

Δε χρειάζεται πολλή φαντασία για να καταλάβει κάποιος περι τίνος πρόκειται. Οπως λέει και μία παροιμία "στο Αρμερνταμ αγωνιστής και στη δουλειά μαλάκας", και πάλι λίγα λέει, καθότι εδώ στη γενέτειρα του επιχειρηματικού δαυμόνιου, ή όπως λένε της αρπαχτής, είναι πολύ πιθανή έως και συνηθισμένη η εκδοχή "στο Αρμερνταμ αγωνιστής, κι άμα λάχει παίρνω και κανένα υπάλληλο να με βοηθάει, επειδή δεν τα προλαβαίνω όλα μόνος μου".

Δε λέω πως όσοι πήγανε στο Αρμερνταμ είναι αφεντικά. Απλά, για να πίνεις το stuff που λέγεται "ουρά της σοσιαλδημοκρατίας" πρέπει να την έχεις δει πολύ κάπως. Στη τελική πρέπει να την έχεις δει πως σαν ευρωπαίος είσαι το αφεντικό του μισού πλανήτη. Οπότε αμάν βγάξεις και αριστερές κυβερνήσεις, οπότε ξανά αμάν αμάν πας και σε διαδηλώσεις για ένα αριστερό Μάαστριχτ.

Εδώ που τα λέμε άμα έχεις αριστερή κυβέρνηση που γονιμοποιεί σαν προκομένη μελισοούλα τον φιλελευθερισμό για να τον δώσει επιτέλους ένα ανθρώπινο πρόσωπο, ο ταξικός ανταγωνισμός σου φαίνεται σα νεροβραστή σουπιά. Πρώτον γιατί έχεις κάνει ότι μπορείς για να τον σπρώξεις έξω απο το φρούριο, δεύτερον γιατί έχεις φροντίσει όσο μπορείς να πάρει ένα άθλιο θρησκευτικό δρόμο, και τρίτον γιατί διάολε ποιά ταξική πάλη και του κούλου τα εννιάμερα θα σου εξασφαλίζουνε φτηνή εκδρομή σε μία υπέροχη ευρωπαϊκή πόλη.

Ξα να λέμε αν είχες ταξικό εχθρό δίπλα σου, πάνω στο σβέρκο σου, δεν θα τον άφηνες για να τρέχει στις τουλίπες, δυο μέρες να πας και δύο να γυρίσεις! Ενώ με το stuff "ουρά της σοσιαλδημοκρατίας" παίρνεις και καμμία φωτογραφική μηχανή μαζί σου, τραβάς και καμμία φωτογραφία τα αξιοθέατα του Αρμερνταμ, και κόσμο διαφορετικό γνωρίζεις οπότε δε γίνεσαι ρατσιστής, και φυσικά κάνεις και το ταξίδι που ποτέ δεν θα έκανες με τους κωλομοιθούς που σου δίνει η αριστερή σου κυβέρνηση.

Αυτό είναι, σου λέω....

Τώρα βέβαια παιδιά προσέξτε όσοι γυρίσατε με το καλό φορτωμένοι με χιλιάδες εντυπώσεις ευρωπαϊκού σοσιαλδημοκρατικού τριπ, προσέξτε να μη "κολλήσετε". Γιατί εδωπέρα τα προγράμματα ανεξάρτησης είναι σε πειραματικό στάδιο. Και το να φράτε καμμία βαλκανική σφαλιάρα δεν είναι σίγουρο πως θα δουλέψει σαν τέτοιο πρόγραμμα.

Αντε γειά σας...

★ Αυτό δίπλα είναι προκήρυξη που μοιράστηκε (μαζί με κάτι προειδοποιητικές σφαλιάρες σε δύο αφελείς) στο πολυκλαδικό των αμπελοκήπων, στις 30/5. (Ετσι μας είπαν)

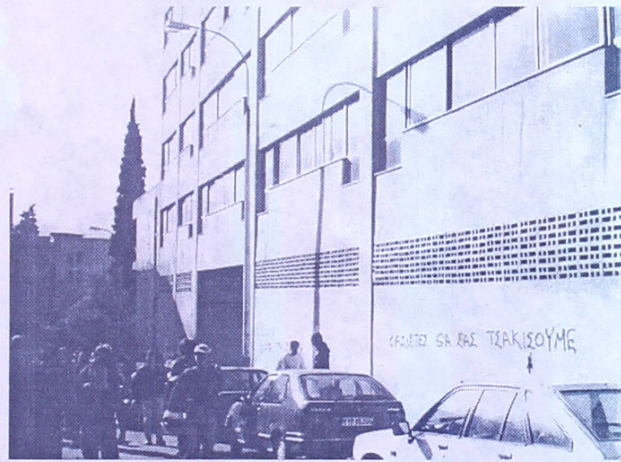
ΠΙΑ ΔΕΝ ΣΟΥ ΔΙΝΩ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΣΟΓΛΑΝΟΠΑΡΕΕΣ, ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ "ΦΑΛΑΓΓΕΣ", ΚΑΙ ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΣΚΑΤΑ

Πριν αρχίσουμε ν' ανοίγουμε κεφάλια ηλίθιων, και για να μην γίνουν παρεξηγήσεις ως προς το τί και πώς εννοούμε, ξεκαθαρίζουμε τα εξής:

1ον) Ορισμένοι αφελείς νεαροί της περιοχής, αποβλακωμένοι απο τις καταχρήσεις τηλεόρασης, οικογένειας ή ηγέδου, κυκλοφορούν εδώ και κάποιο καιρό με εθνικιστικά, φασιστικά και ρατσιστικά σύμβολα. Και χαμαρώνουν γι' αυτό.

2ον) Για να ξεπεράσουν τα εφηβικά τους κόμπλεξ παριστάνουν τις "μούρες" μέσα στα σχολεία, αλλά και έξω απο αυτά, απλώνοντας τα ξερά τους πάνω σε όποιον νομίζουν πως είναι πιο αδύνατος απ' αυτούς. Το ότι παίζονται στις πλάτες των μπαμπά-

δων τους είναι σίγουρο. Αλλά να τα προπούνονται για "σκληροί" σε βάρους μεταναστών ή οποιουδήποτε άλλου, παραείναι πολύ για να το ανεχτούμε.

Όσον αφορά το πρώτο: όσοι καβλώνουν με εθνικές σημαίες, με σβάστικες, με white power και λοιπά, ας τα κάνουν σβόρακα, και ας τα φοράνε "απο μέσα". Θα δείξουμε κατανόηση στα βίτσια τους, αρκεί να τα κρατήσουν για πάρτη τους, στις τουλάτες.

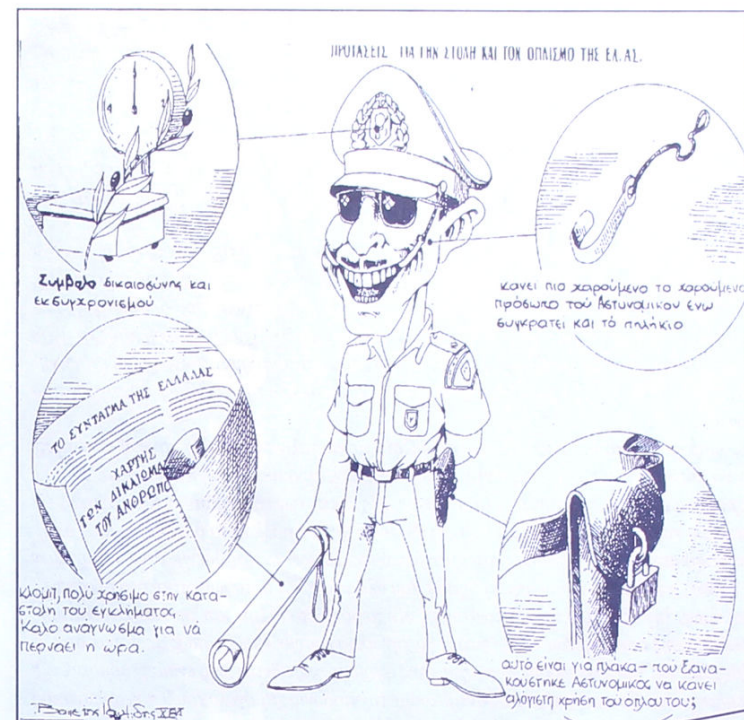
Για το δεύτερο: δεν το συζητάμε. Μπορούμε να γίνουμε περισσότερο αλβανοί απο αλβανούς, περισσότερο μαύροι απο μαύρους, και αυτό πολύ αλλά σημαίνει ότι μπορούμε και ξέρουμε να βάλουμε στη θέση του (σε νοσοκομείο) κάθε καθαριωτάκι, όσο καιν το "λαξει" ο "καζός" της γειτονιάς. Στο κάτω κάτω για να αντιμετωπιστεί κάθε είδους φασισμός έχει χυθεί πολύ αίμα, ώστε να αφήσουμε κάθε κωλόπαιδο να κοροεύεται. Οι "φαλάγγες" και οι λοιπές παπαριές ας πάνε απέναντι στην ασφάλεια να αράξουν - εκεί είναι ο φυσικός τους χώρος.

Το να μην γίνουν τα σχολεία χώροι στρατολόγησης για τους εχθρούς του ανθρώπινου είδους, είναι βέβαια ευθύνη και των ίδιων των μαθητών - μαθητριών. Αλλά και εμείς οι "εξωσχολικοί" δε καθόμαστε με τα χέρια σταυρωμένα. Και έχουμε βαριά χέρια. Ας μη δοκιμάσει κανένας να τα τσεκάρει.

Κι ας μην προφασιστεί κανείς "ανθρωπισμούς" και φιλεργηκότητα για να δώσει άσυλο σε κάθε σκουληράκι. Ούτε το περιβόητο πως "αφού είναι συμπαθητές μας είναι καλά παιδιά". Αύριο μερικά απο αυτά τα τσογλανάκια θα τρέχουν εθελοντές στη Βοσνία ή στην Αλβανία, για φράγκα και για κανα βιασμό - σήμερα όσοι δεν τους βάζουν στη θέση τους τελικά συνεργάζονται μέσα στην αδιαφορία.

Κατά τα άλλα: καλό καλοκαίρι στους ερωτευμένους και στους κοπανατζήδες.

Και να θυμόσαστε πως η αντι-βία και το δικίο μας είναι και δικιά σας, αρκεί να σταματήσετε το χαμουρητό.

κικλάδες και θα ξεφακλώνονται στα χωριά τους. Πάντως η γαλιτική κυβέρνηση εκνευρίστηκε με αυτό το "πρόβλημα" και δεν την εφαρμόζει τη συνθήκη, παρότι ήταν απο τις πρώτες που την υπέγραψαν.

Κι αυτό είναι ένα μόνο παράδειγμα. Σύμφωνα με τη συνθήκη του Σέγκεν αν κάποιος βρίσκεται νόμιμα σε μία ευρωπαϊκή χώρα, θα μπο-

ρεί να κινείται σε οποιαδήποτε άλλη, χωρίς περιορισμούς, και χωρίς διαβατήρια και ελέγχους. Αυτό είναι εξάλλου το νόημα της συνθήκης: σφίγγουν τα "εξωτερικά σύνορα" της Ε.Ε. για να χαλαρώσουν τα εσωτερικά. Οπότε τί θα συμβεί; Οι μετανάστες που είναι νόμιμα στην Ελλάδα θα μπορούν να πάνε στη γερμανία; Δεν θα χαρούν καθόλου οι φρίτσιδες. Ας μη πούμε για τη χαρά που θα κάνουν οι ελληνόμαρες στην ανάποδη περιήλωση....

Υστερα υπάρχουν και όλες εκείνες οι "εθνικές πολιτικές", σε σχέση με ειδικές κατηγορίες "ξένων". Για παράδειγμα η γαλλία είχε στο παρελθόν ειδική (ευνοϊκή) μεταχείριση σε διάφορους άραβες, με αντάλλαγμα να μην γίνονται "τρομοκρατικές ενέργειες" απο τη μεριά τους, στο έδαφός της. Το παράδειγμα της Ελλάδας και της ειδικής προστασίας που προσφέρει (για λόγους "εθνικού συμφέροντος") σε κούρδους εθνικιστές είναι επίσης γνωστό. Δεν είναι και πολύ σίγουρο πως η γερμανική κυβέρνηση θα χαρεί αν είναι υποχρεωμένη, λόγω Σέγκεν, να φανεί ανάλογο φιλόξενη. Εκεί δε που δεν θα χαρεί καθόλου είναι αν τίποτα σέρβρο πράκτορες, χασάπηδες κλη, απ' αυτούς που για "εθνικούς λόγους" επίσης βρίσκονται στην Ελλάδα, αρχίσουν ταξιδάκια προς τη κεντρική ευρώπη. Εδώ έναν αρχιδοσφόνο σέρβο χτίπσε πέσει το βέληγο, με όλες τις τυπικότητες της ιντερπόλ, και οι ελληνόμαρες τον απέλασαν στο ....σίτι του! Με αποτέλεσμα οι βέληγοι να βγάδουν κανονούς. Η Σέγκεν τους μάρανε.

Υπάρχει όμως ένα άλλο ζήτημα σχετικά με το ηλεκτρονικό φακέλωμα. Αν αυτό ήταν απλά η μετατροπή του καρτοβασιλείου των διάφορων κρατικών ασφαλείων σε bites, το θέμα θα ήταν μάλλον αστειό. Εκείνο που δεν φαίνεται να έχει γίνει κατανοητό είναι οι δυνατότητες φακέλωματος που έχει πλέον κάθε επιχείρηση, κάθε εταιρεία.

Παράδειγμα: η Interamerican ασφαλίζει "φτηνά" και μαζικά, ακόμα και για μικρό διάστημα, χιλιάδες ανθρώπους στην Ελλάδα. Ασφαλίζει ας πούμε χιλιάδες μαθητές και μαθητρίες, σε σταθ "κοινωνική προσφορά" κλη.

κλέφτες κι αστυνόμοι

Χωρίς να μεθοδεύσουμε τα σημερινά δεδομένα, ο "χαμηλός έντασης" πόλεμος που γίνεται στην ελληνο-αλβανική μεθόριο ανάμεσα στους ληστές απο τη μια μεριά και τους χωροφυλάκους απο την άλλη είναι επαυλάρη όσον γίνονται ναυότερα, στην αυτοκοκομανανία π.χ., πριν απο εκατοντηνάρια χρόνια.

Οι (έλληνες) χωροφυλάκες χρησιμοποιούν την ίδια μέθοδο όπως και τότε: Τα μεταβατικά ασπασάματα, μαζί περίπολα στρατού, αστυνομίας και εθνοφυλάκων πολιτών. Οι (αλβανοί) βουσίσοι ασκούν παρόμοιες με τότε δραστηριότητες: ζουλοζοές και απαγωγές - αν και σήμερα τα καταφέρνουν το ίδιο καλά και στη σφαυροζωή, απο τα παράλια της Κέρκυρας.

Γενικά η επίσημη ιστοριογραφία δεν αναγνωρίζει πως οι ληστές τον δεκαετίων μετά τη δημιουργία του πρώτου ελληναζού κράτους ήταν ομάδες σκληροτάξιων ορειβίων με ιδιαίτερη κοινωνική ηθική, συχνά το πιο δυναμικό μέρος της εκεί νεολαίας, που είχαν στην πλειοψηφία τους αν όχι αλβανίτητα καταγωγή (υπήρχαν και πολλοί βλάχοι) σίγουρα σημαντικές επιρροές απο την αλβανίτητα κοινωνία. Η μέση για παράδειγμα ήταν χαρακτηριστικό των αλβανιτών -και όχι των πελοποννησιών....

Προτεινόμενες σε πέρα πολλές εξεγέρσεις και ταυτόχρονα μόνιμα σε πόλεμο με τους νόμιμους και το τότε κράτος οι ληστές ήταν ο θύλος των άγονων βουσιών της στερεάς Ελλάδας κατα κύριο λόγο. Μπανοβγαίνοντας στα τότε ελληνοκρατικά σύνορα ήταν ο μεγαλύτερος πονοκέφαλος και για τα δυο κράτη, που άλλοτε προσπαθούσαν να τους εξαγοράσουν και άλλοτε να τους εξοντώσουν. (Και τα δυο με επιτυχία.) Οι ληστές (κοπαδιών, εύπορων ταξιδιωτών) και οι απαγωγές (πλουσιών προχούτων) κατά τις οποίες πήδουσαν πάντα ένα πολύ αυστηρό τυλιζό ευγενούς συμπεριφοράς προς τους ομήρους τους, γίνονταν ζαταννητές απο τον πολύ κόσμο, ακόμα και στις πόλεις, σαν δίκαιες πράξεις κοινωνικής αναδιανομής του πλούτου. Αυτό δε σημαίνει πως αναγκαστικά τα πράγματα είναι τα ίδια και τώρα απο τη μεριά των ληστών. Όπως έτσι κι αλλιώς δε πρόκειται να μάθουμε ποτέ την αλήθεια γι' αυτούς, αφού τα πράγματα είναι αζαβίως ίδια για τα σημερινά κράτη: το ελληνικό, κατά κύριο λόγο, με τις μεγάλες δυνατότητες ποσπαγιάνας....

Αματωαίλια και κλεφτορρία, ξανά: οι αρχές του 21ου φαίνονται στα βαλκάνια σαν ηγώ του 19ου αιώνα, ή σε άλλες περιπτώσεις, τον αρχών του 20ου. Αλλά πέρα απο μερικές πολιτιστικές "ιδιαιτερότητες", αν υπάρχει κάτι που είναι κυριολεκτικά "το ίδιο" ανάμεσα στο "τότε" και στο "τώρα", είναι η βία της αναδιανομής των ζωνών επιρροής, ανάμεσα σε τοπικούς ηγεμόνες και τις "μεγάλες δυνάμεις"....

Ευρωαστυνομία δεν σημαίνει απλά ένα μεγάλο κομπιούτερ για όλους τους ευρωασφαλίτες απλά κοινή νομοθεσία, και κοινή αντίληψη περί "εσωτερικών" και "εξωτερικών" εχθρών. Σε πολλά πράγματα τα ευρωπαϊκά αφεντικά τα βρίσκουν μεταξύ τους - και συνεργάζονται εδώ και πολλά χρόνια πάνω ω' αυτ, χωρίς να περιμένουν τη συνθήκη του Σέγκεν για να ξεκινήσουν. Αντίθετα αυτή η συνθήκη

Αυτό το κάνει λαδώνοντας βέβαια, και πώνωντας τις καταστάσεις με τα στοιχεία των μαθώντων, πολλές φορές εν αγνοία τους. Συγκρίνοντας τις δίστες απο χρόνο σε χρόνο, μπορεί να ξέρει ποιοί έχουν μείνει στην ίδια τάξη, για παράδειγμα, και άρα δεν είναι και πολύ σόσι για μελλόντοιχοι πελάτες της. Αν κάνει μία σύγκριση με τις δίστες επαγγελματιών κλάδων μπορεί να βγάθει άλλα συμπεράσματα. Και αν

είναι μία φόρμουλα πολύ γενικής ισχύος, πολύ φιλόδοξη - και πολύ γενειοκρατική. Το μόνο που θα προσθέτει στην ήδη υπάρχουσα συνεργασία είναι μερικές εκατοντάδες ή χιλιάδες θέσεις εργασίας για τη μπαταρία. Σε θέσεις συντονισμού.

Για κοινωνικές και κράτη σαν το ελληνικό που απο τη μία ο μέσος κοινωνικός συντηρητισμός διαφέρει πολύ απο τον κεντροευρωπαϊκό και απο την άλλη η έννοια του "εθνικού δίκαιου" είναι εντελώς διαφορετικό και παραδοξιστικού τύπου, το "να" στη συνθήκη του Σέγκεν είναι μάλλον μία συμβολική κίνηση, ίδιας πρακτικής χρησιμότητας με το "όχι". Γιαυτό το λόγο, και επειδή δεν παιζόταν και τίποτα σοβαρό, αφήσαμε ελεύθερα όλα τα χριστιανοεθνικιστικά στοιχεία (απο βουλευτές μέχρι καθηγητές) να το παίζουν και καθά αντιμπαταίο - όπως εξάλλου το παίζουν και "αντιμπεριαλιστές". Σε τελευταία ανάληψη το να γίνεται η "κριτική" στα αφεντικά απο τους φασίστες, δηλαδή απο "εντελώς δεξιά", είναι χρήσιμο και για τους μεν και για τους δε.

Το ηλεκτρονικό φακέλωμα δεν είναι λοιπόν θέμα Σέγκεν. Και ούτε η "καρδιά" του κτυπάει αποκλειστικά στο Στρασβούργο. Έχουμε μια ιστορία που όπως πολλές άλλες είναι δίπλα μας και εξελίσσεται χωρίς να το έχουμε πάρει χαμπάρι. Χωρίς να υπάρχει η στοιχειώδης αντίδραση. Και στοιχειώδης αντίδραση μπορεί να σημαίνει πολλά πράγματα, αρκεί να είμαστε προσεκτικοί "στις λεπτομέρειες", σε διάφορες "αθωώπτες" του συστήματος, και αρκεί φυσικά να έχουμε την διάθεση της αντίστασης.

Διαφορετικά περνάει η πόρωση της κατομοιρίας του είδους "ε, τι να κάνουμε;" Αυτή η κατομοιρία είναι ο "Μεγέλης Αδελάφας" που εποικτεύει τα πάντα, και όχι η μπαταρία. Το θηρίο δεν είναι ακτύπητο. Θα τα ξαναπούμε.

ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

(ή μήπως ★χι;)

ΓΙΑ ΚΟΥΦΤΕ ΛΙΓΟ ΓΚΑΖΙ

Υπάρχουν διάφορα πράγματα που ονομάζονται και καλά "αντικαθεστωτικοί" τα σέφτονται τελευταία - όταν φυσικά τα σέφτονται. Για παράδειγμα διαμορφώνεται αργά αλλά σταθερά μια "τάση" για πολιτικο-πολιτιστικές εκδηλώσεις (συναυλίες βρασιά) προς Πειραιώς μεριά. Γκάζι, Κιλών Τεχνών κλπ. Ασχέτα με το περιεχόμενο και τις λοιπές διαδικασίες αυτών των "εκδηλώσεων" για τις οποίες πολλά μπορούν να πούμε, τα περισσότερα γνωστά) η χωροταξία τους ταυρίζεται γίνονται σε όχι κριτικά σχέδια των πολεοδομικών. Η περιοχή του Γκαζιού (όπως λίγο πιο προς κέντρο η περιοχή του Ψηφιδίου) και ουσιαστικά όλη η έκταση από τον Κεραμεικό και πέρα είναι από χρόνια στα χαρτιά της "αναβάθμισης". Αναβάθμιση σημαίνει αλλαγή χρήσεων, αλλαγή χρήσεων σημαίνει εγκατάσταση κερδοφόρων χρήσεων, εγκατάσταση κερδοφόρων χρήσεων σημαίνει για τη συγκεκριμένη περιοχή οπωσδήποτε πολιτισμού και διασκέδασης, και πιθανότατα γραφεία και εμπορικά κέντρα. Αλλαγή χρήσεων σημαίνει καινοτομία κέρδη από την εξμετάλλευση της πόλης, και σημαίνει επίσης πάντα πως κάποιος παίρνουν πόδι από τις προηγούμενες "αναβαθμίσεις".

Παράδειγμα: όταν ο γιάπης δήμαρχος πάει να κάνει το παλιό εργοστάσιο του γκαζιού πολιτιστικό κέντρο μεγάλης ακτινοβολίας, δεν το κάνει ούτε για τη ψυχή της μάνις του, ούτε μόνο για να λαδώσουν το έντερό τους οι εργολάβοι. Το σχέδιο προβλέπει ισοπέδωση του γκαζοχωριού, και κτήρια γραφείων και εμπορικά κέντρα. Προφανώς "πολιτισμός" και πομαζοχώρι δεν πάνε μαζί, και όλη αυτή η έκταση μπορεί να αξιοποιηθεί πολύ "καλύτερα". Η αλήθεια είναι πως αυτά τα σχέδια θα μπορούσαν να γίνουν στην περίπτωση που οι ελληνοίτες πάροιν γάποια ολιγμπιάδα - αλλά στο "ήπιο" προχωράνε έτσι και με πολύ αργούς ρυθμούς. Και τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει διασκεδασομάγαζα, να κατεβραίνει η κατανάλωση προς τα μέσα αυτά που οι αξίες γης είναι μικρές άρα τα κέρδη μεγαλύτερα. Σφαζιανιάκηδες, Νταλάρες, Βίση κλπ. Σημαίνει πως ακόμα και τα "αντικαθεστωτικά" πανηγύρια στην περιοχή έχουν τη θέση τους σε διαφήμιση των νέων χρήσεων, σαν καθιέρωση των νέων χρήσεων. Για να το πούμε απλά: το μαγαζί δεν έχει ανοίξει ακόμα σε όλο του το εύρος, άρα κάθε προσφορά διαφήμισης είναι δεκτή. Για να φτιαχτεί η κατάλληλη "πολεοδομική συνείδηση".

Μπορεί λοιπόν να καταλάβει ο καθένας πως η ευκολία με την οποία οι διάφοροι "αντικαθεστωτικοί" κατηγορίζουν με τα πολιτιστικά τους πανηγύρια στην περιοχή είναι αθώα έως βλακώδης. Μια αντίστοιχη ιστορία έχουν να δηγηθούν και άλλες περιοχές, όπως τα Εξάρχεια, όπου τα πρώτα μαγαζιά, τα πρώτα τα μαγαζα, τα πρώτα "καφέ" με το φραπέ πέντε καυστάριζα τα έφτιαξε, τα στήριξε ή τα ανέχτηκε ο "χώρος" των εξτρεμιστών. Και το κακό είναι πως ούτε η δημιουργία "πεισοδίων" μπορεί να πάει κόντρα σ' αυτή την εξέλιξη επειδή λειτουργούν μάλλον σα διαφήμιση μιας αόριστης "επικινδυνότητας" της ροκ κουλτούρας παρά σαν αντιπερισπασμός και ανταγωνισμός. Κι εδώ το παράδειγμα των Εξαρχείων είναι διαφωτιστικό για το πώς μπορεί να αφομοιωθεί η δράση που θέλει να είναι ανταγωνιστική στο σύστημα.

Εν πάσει περιπτώσει όμως, την απόβαση της κατανάλωσης στη περιοχή που λέμε, και την αποκατάσταση μιας μίνιμου αναβάθμισης των χρήσεων σ' αυτήν δεν θα την πληρώσουμε εμείς - όπως ας πούμε στα Εξάρχεια. Θα την πληρώσουν αυτοί για τους οποίους υποτίθεται πως ενδιαφερόμαστε. Οι αποκλεισμένοι. Και μπορούμε να φανταστούμε το σαρόνιο χαμόγελο του "επιχειρηματικού κόσμου" όταν γίνονται αντιρατσιστικές συναυλίες, ή συναυλίες συμπράστασης στους ζαπατίστας στη περιοχή συνεργώντας ουσιαστικά στο να ανέβει το κασέ της και στο να στροβηθεί ο δρόμος για την εμπορική αξιοποίησή της. Είναι σα να λένε: κάντε, κάντε πολιτικό εμπόριο, και θα τα πούμε πιο μετά όταν θα σκάσουμε εμείς για το τί θα γίνει με τους ινδιάνους της πόλης. Το στυλ (και η απόγνωση) του είδους "έξω σοεζις οι έμποροι, μέσα εμείς οι εξτρεμιστές", που παίχτηκε κάποτε στο λόφο του Στρέφη σχετικά με τα πάρτι, είναι τελικά τραγικά αδιέξοδο. Όταν εσύ έχεις στρώσει το δρόμο είναι αργά για να τον εκτρέψεις. Φίδια που μας τρώνε....

ΧΡΥΣΗ ΕΦΕΔΡΕΙΑ

ΑΑΑΑΜΑΝ: Αδιέξοδο σχεδόν του κουτιού πωλείται, μοντέλο δεύτερο εξάμηνο '95, ελάχιστο χιλιόμετρα (ούτε διακόσια μέτρα), ατρακάριστο, με εγγυημένη καθοδήγηση και τρία χρόνια αναστολή.
ΑΑΑΑΡΠΑΞΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!!!: Μέλλον τέσσερα στρέμματα και βάλτε, άρτιο και οικοδομήσιμο, παροχές και θέα εξασφαλισμένα, γωνία οικογένειας και καριέρας, δυο βήματα από το παρόν, πληροφορίες στα γραφεία τελετών πριν τη δύση του ηλίου.
ΑΒΑΔΙΣΤΑ: Εξυπναδούλες, μαγκίτσες, πονηράδες, μαλακιούλες, διαστροφούλες, εισαγωγής και ντόπιες, ό,τι πρέπει για τις συναστροφές σας, κάθε στιγμή είναι μια υπέροχη ευκαιρία, η ζωή είναι μικρή, ελεγμένες κομμάτι κομμάτι, σπάνιες απολαύσεις, απόλυτη εχεμύθια, στο χώρο σας, ειδικές τιμές για παρασκευασαββατόβραδα.
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ: Για πατριώτες, οικογενειάρχες, συντηρητικούς παλιού και νέου τύπου, κομφορμιστές όλων των ειδών, εισάγουμε τη μοναδική ελαστική υποταγή, κατευθείαν από το εξωτερικό, κάνει μπαμ, τέλεια εφαρμογή, αντοχή και αξιοπιστία βρέξει - χιονίσει, μετρημένα κομμάτια, ό,τι προλάβετε. Δεκτές και παραγγελίες.
ΑΠΩΛΕΙΑ: Προσανατολισμός χνουδωτός και τρυφερός, εντελώς άκα-

κος, ράτσας "δε - γαμιέ", ακούει στο όνομα "ταξίνω" χάθηκε το περασμένο απόγευμα σε καφενεία οποιασδήποτε περιοχής, συνοδεύει γηραιά νεολαία, της είναι απολύτως απαραίτητος, προσφέρεται αμοιβή.
ΟΙΚΙΑΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ: Κάθε εθνικότητας, πρόθυμες εργατικές, ειδικά για αριστερά και πρώην αριστερά σπίτια, έχουν παρελθόν από ανατολικό μπλοκ. Εξασφαλίζουμε πιστοποιητικά απουσίας ενοχών για τους εργοδότες. Τα διαβατήρια δικά μας. Ποσοστά λογικά. Καμμία σχέση με δουλεία. Κρύψτε τα κουζινομάχα.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Συνείδηση ελαφρώς μεταχειρισμένη, σε καλή κατάσταση, λόγω μετάνοιας. Σε πολύ χαμηλή τιμή επίσης πλήρης σειρά αξεσουάρ συνθηκολόγησης, Ευκολίες πληρωμής. Μόνο σοβαρές προτάσεις. Πληροφορίες κύριον τάδε, οπουδήποτε, οποτεδήποτε.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ: Ψάχνουμε τη νεαρή μετανάστρια, μάλλον βορειοαφρικάνικης καταγωγής, που πρόλαβε να χάσει δυο ξεγυρισμένα χαστούκια, ένα στον ελεγκτή και ένα στο μαλάκα ελληνάρα που πήγε να της βάλει χέρι μέσα στο στριμωξίδι, και να πηδήσει αμέσως μετά από την ανοιχτή πόρτα του λεωφορείου στο τσακ, στη διαδρομή προς Γαλάτσι, χτές το μεσημέρι, για να την κεράσουμε ένα ποτό.

και για να μη ξεχνιόμαστε:

ΑΜΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΚΥΒΙΚΑ ΑΠΟ ΠΑΡΤΗ ΣΟΥ ΤΡΑΒΙΞΕΣΑΙ ΚΙ' ΑΓΟΡΑΖΕΙΣ

γιατί ο κινητήρας εσωτερικής καύσης στο αμάξι, στη μοτοσυκλέτα, στο τζετ σκι, στο ταχύπλοο, δεν είναι απλά μία μηχανή ΕΙΝΑΙ ΤΟ "ΕΓΩ" ΣΟΥ

το πιστόνι χτυπάει σαν τη καρδιά σου -είναι η καρδιά σου!

στέλνει τη δύναμη, τη δύναμή σου -την ιπποδύναμή σου!!! σε κάθε σημείο της κίνησης, σε κάθε ρουλεμάν hey you role-man -σε όλα σου τα κύτταρα!!

ενώ εσύ απλά χαϊδεύεις το γκάζι καθισμένος βολικά πάνω στη κωλάρα σου καθισμένος πάνω, μέσα, σ' "αυτό" το απόλυτο "πράμα" που ανταποκρίνεται στο χάδι σου και ξεχύνεται σα ψωλόχυμα με τα χίλια, στο άπειρο

Ο ΝΑΙ!!! όσο πιο πολλά c.c. κατέχεις τόσο πιο απέραντος νοιώθεις ένας ωκεανός αμέτρητων c.c.

ΖΗΣΕ ΛΟΙΠΟΝ ΜΕ ΟΣΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ C.C. ΜΠΟΡΕΙΣ

ΖΗΣΕ ΜΕ ΤΟ ΛΑΚΚΟ ΣΟΥ

Λόγια σκέψεις εικόνες
 Πολιτισμός της αντίστασης
 rules O.K.

βαλκάνιοι προλετάριοι * μικρόβια μητροπολιτικής επέκτασης * άρνηση εκτέλεσης καθήκοντος

μουσική πράξη "σάθπισμα πολέμου: με μία δύσαρθρη κραυγή"

Δε θα γίνουμε οι ροκστάρ της βραδυάς, ούτε θα σαγηνεύσουμε σθώα κοριτσάκια, δε μας ήνε κάπως και δεν είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε τέχνη

...ΤΡΑΓΟΥΔΙ... προτιμάμε να απαγγέλουμαι, να ουρλιάζουμε, να ψιθυρίζουμε. Είναι οι κοινές αγωνίες και η διάθεση να τσακίσουμε το μιλίταριστικό, θεοκρατικό, καταναλωτικό, θεαματικό

και εθνικό σκοτάδι που μας σερβίρουν οι σθόνες της αποξένωσης και της φανατικής ομοιογένειας

Και ναι, θα αποδώσουμε κατηγορίες για φανερά εγκλήματα και σιωπηλές ενοχές. Παίρνουμε θέση και δε μας αρέσουν οι μετριοπάθειες ΟΡΓΙΣΜΕΝΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΕΛΗΤΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΧΑΡΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Σάθπισμα πολέμου με μια δύσαρθρη ομιλία είναι μια ακαθόριστη στυγνή αντιστροφή που κατασπαράσσει οτιδήποτε δεν καλύπτει το πέπλο του ορθού δρόμου και ό, τι άλλο προσδιόρισαν για μας είναι εκείνο που το φως της νύχτας δεν ανέχεται. Όσο και να προσπαθήσουν οι αποφάσεις πάρθηκαν δεν είναι ούτε δειλία ούτε πρόφαση για οικοτο Βαλκάνιοι απάτριδες άθεοι εργάτες έξω από αυταπάτες και ηθικούς εκβιασμούς

...η αλήθεια είναι πως εδώ στην Ελλάδα υπάρχουν πολλοί που ενδιαφέρονται να καλλιεργήσουν διήθεν πολιτικές σχέσεις με τους τούρκους και τους μετανάστες γενικότερα. Λέω διήθεν πολιτικές σχέσεις, γιατί κατά τη δικιά μου γνώμη οι σχέσεις ή είναι καθημερινές ή είναι ανύπαρκτες...

συζήτηση

Εμένα τουλάχιστον, όσο με ενδιαφέρει το να κάνω μια πολιτική συζήτηση με έναν Έλληνα, άλλο τόσο με ενδιαφέρει το να κάτσουμε να πιούμε μια μπίρα σα φίλοι και να συζητήσουμε όχι απαραίτητα για τα ελληνοτουρκικά για παράδειγμα, αλλά για το πως τα φέρνουμε βόλτα στη ζωή μας.

η Ελλάδα

Είναι τεράστιο λάθος να διαχωρίζουμε το πολιτικό από το καθημερινό και νομίζω πως οι αιτίες που αυτό, ιδιαίτερα εδώ στην Ελλάδα συμβαίνει, έχουν να κάνουν με το ότι ο περισσότερος κόσμος που ασχολείται με το κίνημα, δεν το αντιμετωπίζει σαν ένα ζήτημα ζωής, σα μια καθημερινή πάλη αλλά σαν ένα χόμπυ θα έλεγα, που του αρκεί να ασχολείται δυο τρεις ώρες τη μέρα.

με τα μάτια

Τό'χα πει και παλιότερα, στην Ελλάδα το κίνημα πατάει με το ένα πόδι στην εξουσία. Και βέβαια αν συνεχίσει με αυτό τον τρόπο, θα μείνει για πάντα εγκλωβισμένο στον άχαρο ρόλο του θεατή, που δεν μπορεί να επηρεάσει τίποτα απ' όσα διαδραματίζονται μπροστά στα μάτια του.

ενός τούρκου

Θεατρικό μονόπρακτο "ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΑ ΕΠΙΕΙΚΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ"

...έπρεπε να γίνεις τόσοσ δα από φόβο και ανασφάλεια για να σηκώσεις το βάρος μου... Μόνο που εγώ θα φύγω. Μπορώ να φύγω όποτε θέλω. Κοίτα με. Εσύ όμως είσαι ανίσχυρος και αστείος. Η δύναμη! Ποιά δύναμη!...

Ποιός είσαι τελικά, τί θέλεις; Είναι όνειρο... Βλέπω συχνά τέτοια σε ώρες αιχμής... Είναι μόνο όνειρο...

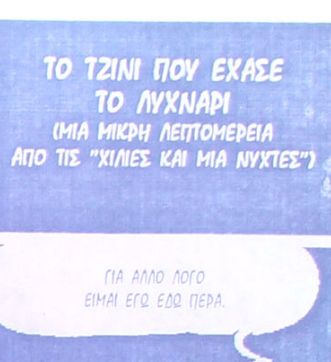

...οι εφιάλτες είναι πάντα πιο τρομακτικοί στο ξύπνιό σου...

το διήμερο οργανώθηκε από σαράντα - σαράντε ανθρώπους, ακτιβιστές των ομάδων βαλκάνιοι προλετάριοι, μικρόβια μητροπολιτικής επέκτασης, και άρνηση εκτέλεσης καθηκόντος. Ό,τι παρουσιάστηκε εκεί φτιάχτηκε, γράφτηκε, φωτογραφήθηκε, σκηνοθετήθηκε, προετοιμάστηκε, παχτήθηκε, απο αυτούς κι αυτές, που χωρίς να έχουν οποιαδήποτε "ειδικότητα" (και ακριβώς επειδή δεν έχουν καμιά ειδικότητα) απέδειξαν πως η δυνατότητα του κοινωνικού ανταγωνισμού είναι ρεαλιστική ακόμα και σ' αυτό το διαχωρισμένο απο το σύστημα πεδίο που λέγεται (εντελώς μαγικά) "τέχνη".

Το γεγονός πως πρώτα και κύρια οι ίδιοι / ίδιες που προετοίμασαν αυτή τη συνάντηση την ευχαριστήθηκαν, λέει πολλά, και το σημαντικότερο: τα λέει έμπρακτα. Πέρα απο την οποιαδήποτε "έκπληξη" ένοιωσαν όσοι και όσες βρέθηκαν εκεί για αυτό το διήμερο που άφησε πολύ πίσω του τις "φεστιβαλικές" κοινοτυπίες και τις πόζες των αμφιθεάτρων, ας ξέρουν πως το μέλλον του εμφύλιου πολέμου ή θα είναι και τέτοιο ή θα είναι ανύπαρκτο.

Σταδίου και Αμερικής γωνία. Ωρα οκτώ παρά, ζεστό απόγευμα. Η μια είναι κάπως λιγότερο απο είκοσι, λεπτά, φιλιά, φοράει ένα μπί authentic μαύρο με υράντες, μαλλιά κοντοκουρεμένο κίτρινο, λεπτά όμορφα χαρακτηριστικά, λίγο μπλάζε ύψος, τρεις κρίκους στο αριστερό αυτί και έναν στο δεξί ρουθούνι. Η άλλη είναι γύρω στα εικοσπέντε, καστανά, κασαρό μακρύ μαλλί πιασμένο πρόχειρα αλογοουρά, εξυγν πρόσωπο, λίγο πιά γεμάτη, φοράει άσπρο μακό και μπλουζτίν ξεβαμένο, φτηνά prostar. Μοιάζουν, θα μπορούσαν να είναι αδελφές, κάπως τέτοιο μάλλον γιατί καινούδιον.

tell me why

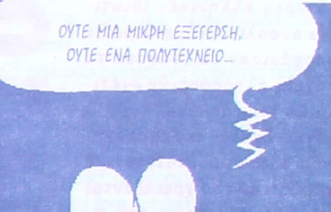
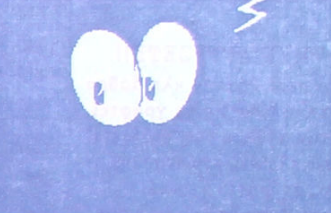
Π.: Μου δίνεις στα νεύρα. Κάθε φορά που σε βλέπω μπροστά μου. Δεν το 'χεις καταλάβει; Δε θέλω να σε ξέρω! Ακούς; Δ.: Δε θέλεις να με ξέρεις... δε θέλεις να με ξέρεις... δλο αυτό λες! Ξε δλο σε μένα γυρνάς... Π.: Εγώ γυρνάω σε σένα, ή εσύ δεν αντέχεις χωρίς εμένα; Δ.: Και τα δύο. Λοιπόν αν θέλεις να τα ακούσεις να στα ξαναπάω! Π.: Να μου πεις τί; Οτι με σκέφτεσαι συνέχεια; Δ.: ...Και ότι σε τατζω!! Αυτό γιατί δε το λες; Ξε νομίζεις ότι θα ήσουν χωρίς εμένα; Π.: Θεε να σου πω τί νομίζω ότι είμαι για εσένα; Ε; Για εσένα; Το άλλοθί σου!! Το νόημα σου, αυτό είμαι! Τί θα έκανες χωρίς εμένα; Δ.: Τίποτα! Θέλεις να στο ξαναπάω; Τίποτα. Φχαριστήθηκες; Τουλάχιστον είμαι ευλικρινής. Π.: "Τίποτα"! Χα! Ε, όχι και τόσο πολλά!! Δ.: Κοροϊδεύεις; Π.: Μην αρχίσεις τη κλάμα πάλι, ντάξες; Το "τίποτα" το λες πολύ πονηρά. Περιμένεις να παραδεχτώ κι εγώ το ίδιο, να ποτισόμαστε! Εκεί δεν το πας; Δ.: Για πήγαινε το εσύ αλλού, να δούμε... Π.: Που να το πάω; Σε κανα ψυχιατρεία θα ήσουν, ή σε καμιά φυλακή άμα δεν είχες εμένα. Όχι "τίποτα" σκέτο, δε το τρώω αυτό. Δ.: Εγώ σε τρελλάδικο, και συ; Δεν ακούω την εξυπνάδα σου. Π.: Τί εγώ; Δ.: Λέω. Πού στο διάολο θα ήσουν εσύ; Θ' άπλωνες τα χεράκια σου στο παρακαλετό - μή μου πεις όχι!! Π.: Σιγά... Ο τόνος της φωνής τους έχει πέσει. Κοιτάζονται σα να μετράει η μία την άλλη. Ή σα να προσπαθούν να θυμθούν κάτι, η κάθε μια για λογαριασμό της.

i don't like

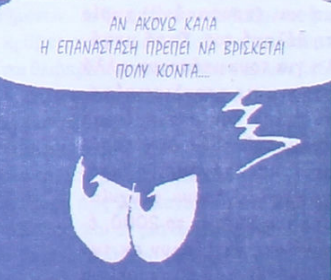
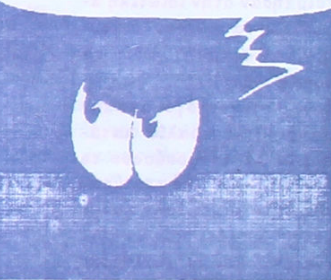
Π.: Έχεις τσιγάρα; Ξέμεινα... Η Δ. κάνει ένα αδιάφορο νόημα σπκόνοντας τους ώμους. Βγάζει ένα πακέτο άσσο φίλτρο. Η Π. παίρνει ένα χαμογελώντας. Π.: Ακόμα αυτά τα άχυρα καπνίζεις; Δ.: Άμα σ' αρέσει. Κάθονται στο κάγκελλο καζεύοντας τους περαστικούς.

Π.: Λοιπόν εντάξει. Να σου πω κάτι; Βαρέθηκα... Δ.:... Π.: Βαρέθηκα. Βαρέθηκα εσένα και αυτά που μου εξασφαλίζεις, βαρέθηκα τις παρέες που κάνω για δυό μέρες, βαρέθηκα να σπαταλιέμαι τσιτωμένη να προλάβω πριν γυρίσεις... Δ.: Όχι πριν γυρίσω! Πριν γυρίσεις εσύ!! Π.: Ντάξει, ωραία, το διορθώνω: πριν γυρίσω. Δεν αλλάζει τίποτα; βαρέθηκα. Κυνηγώ το κόλω μου, γύρω γύρω από σένα, μακριά απο σένα, σύριζα σε σένα, για να τρώω στη μάπα ό,τι δε προλαβαίνεις να φας εσύ. Και να το παίζω κι' ευχαριστημένη!... Σκατά!! Δ.: Και γω έχω βαρεθεί. Τις υποσχέσεις σου, τα χαιλίκια σου, το παραμύθι σου. Προσπαθώ να τη βγάλω κρατώντας σε στο μυαλό μου συνέχεια. Κρέμομαι επάνω σου. Με πιάνει κατάθλιψη όταν φεύγεις, σε περιμένο να ξαναγυρίσεις ακόμα περισσότερο στη στέρηση... Π.:...σα γκόμενα!! Δ.: Όχι σα γκόμενα, όχι δια!! Σα, σα...σα ναρκωτικό. Κάπως έτσι. Π.: Και γω σε βλέπω σα ξενέρωμα... Δ.: ...που δε μπορείς όμως χωρίς αυτό... Κατάλαβες; Χωρίς την απειλή τη δικιά μου μπορεί να μην έκανες και τίποτα. Π.: Δε ξέρω. Σήγουρα δε θα μαλακίζομουν έτσι όπως μαλακίζομαι, στη παράνοια. Μου θυμίζεις συνέχεια τα φέμμετά μου και παρώνομαι ακόμα περισσότερο... Δ.: Και οι φίλιες σου; Π.: Ποιές φίλιες μου μωρέ; Πλάκα μου κάνεις; Στη ξεφτίλα είναι όλα. Γιατί νομίζεις έκανα το κεφάλι μου κίτρινο; Για να με βλέπω στο σκοτάδι. Φιλίες... παπάρια... Δ.: Οπότε; Π.: Μη με ρωτάς. Πεξ τίποτα εσύ. Δ.: Την κάνουμε; Π.: Να σου πω ένα λεπτό... Τον βλέπεις αυτόν το μαλάκα που έχει σταθεί στη γωνία και μας κοιτάει; Δ.: Εσένα κοιτάει, τα πόδια σου. Ξέρεις ποιός είναι; Ενα "στέλεχος", απ' τη δουλειά. Π.: Ναι ε; Ξέρεις πόσους τέτοιους έχω δε να ψάχνουν κάπου να βάλουν το ξερό τους; Δ.: Λοιπόν την κάνουμε; Π.: Είσαι να τον κοπανήσουμε και να φύγουμε; Δ.: Σωστά!! Ή την κάνουμε ή κοροϊδευόμαστε. Πάμε! Π.: Ωραία. Φώνιο! Εσύ χωρίς δουλειά, εγώ χωρίς παραμύθι, κι αυτός ένας κύριος τελειός για σφαλιάρες... Κάπως έτσι, προς μεγάλη έκπληξη των περαστικών που δε πρόλαβαν όχι μόνο να αντιδράσουν αλλά ούτε καν να καταλάβουν τί και πώς, ένας μαλάκας έφαγε μία κλωτσιά στο στομάχι και άλλη μια στα πλευρά, γωνία Σταδίου και Αμερικής, ώρα οκτώ και εικοσικά, ένα ζεστό απόγευμα. Η Παρασκευή και η Δευτέρα έφηναν προς τα κάτω γελώντας θριαμβευτικά, κάποια απο τις δύο - ή μήπως και οι δύο; - έκανε κωλοδοάκτυλο προς τη μεριά της κίνησης, ή προς τη μεριά του ασράτου υθατατζά, δε ξέρω... Νομίζω πως μπορεί και να τα βρήκαν μεταξύ τους...

-life zoning

..ΑΛΛΑ ΟΧΙ !!!

καταρρέουν

Ώρα 7:30 μμ. Πρωινό εγερτήριο αλλά ευτυχώς χωρίς τον εκνευριστικό μέχρι πριν λίγο καιρό γνώριμο ήχο από το ξυπνητήρι. Όχι μάγκες χάσατε... Δεν πρόκειται να πάω για δουλειά· εδώ και κάμποσο καιρό διέκοψα, αποφάσισα ότι εγώ και το αφεντικό δεν, με λίγα λόγια ή εγώ ή η δουλειά είπα, κι εκείνος βέβαια είχε πακέτο προτάσεων έτοιμο, καλά φράγκα, ιδανικές συνθήκες εργασίας και τα λοιπά, μια καλή προσφορά εξαγοράς για μερικά "τζι" φαϊς ουσίας, βέβαια τό 'χαμε ξαναπέι, το κόλο έχει αλλάξει, σήμερα δεν πουλάς τα μπράτσα σου, πουλάς από το παλι σου μέχρι το μυαλό σου, τα αφεντικά γίναν σαν το διάολο, πρέπει να τους πουλήσεις όχι μόνο το κορμί σου αλλά και την ψυχή σου για λίγα φράγκα παραπάνω,

γι' αυτό λοιπόν δεν, έτσι για να μπορώ να κάθωμαι εφτάμιση το πρωί, άφραγκος και με καθαρό το μυαλό να λέω αυτά που δεν είπα χτες και προχτές και αντιπροχτές, επειδή οι συνθήκες της καθημερινής ζωής επηρέαζαν σε τέτοιο βαθμό τα λόγια μου ώστε για τους περισσότερους τριγύρω να είναι σχεδόν αδύνατον να τα καταλάβουν, να νιώσουν τί στο διάολο ήθελα να πω...

Σε πρώτο ενικό λοιπόν και θέλω να ελπίζω κάποιες φορές σε πρώτο πληθυντικό, γιατί δεν είναι για πάρτη μου ούτε καν για πάρτη μας, απλά μάλλον είμαστε ακόμη σε θέση να μοιραζόμαστε λέξεις, εικόνες, ιδέες, ματιές, βλέμματα που δε στέκονται ακίνητα αλλά ξεφεύγουν, πηδάνε στο κενό χωρίς κανένα προκαθορισμένο ραντεβού μπας και συναντηθούν με κανένα άλλο που ξεκόλλησε από την οθόνη, που παράτησε τις βεβαιότητες και τις σιγουριές του για την πάρτη μου, που γύρισε στο off όλα τα συστήματα ασφαλείας και αποφάσισε να βγει τσάρκα, έτσι μόνο και μόνο για να έχει τη χαρά ότι ρισκάρει, Η ΒΟΥΤΙΑ ΣΤΟ ΚΕΝΟ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ, ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΣΑΝΑΣΗΚΩΘΕΙ ΠΟΤΕ ΑΛΛΑ ΚΑΛΑ Η ΑΣΧΗΜΑ ΣΙΓΟΥΤΡΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΜΕΤΡΙΑ, είναι ανυπόφορη αυτή η αηδία, ανάλατο φαγητό ίσα να γεμίσει το στομάχι και να πας να το χέσεις, καμμία απολύτως σχέση, είναι σα να συγκρίνεις ένα βουβό κλάμα με το λαμπερό χαμόγελο της Ουλοδεντ, δε λέω καλή η Ουλοδεντ ωραία και τα χαμόγελα αλλά κι αυτά έχουν ένα τέλος και δεν είναι πάντα happy end, μια καλή μπουνιά στο στόμα αρκεί και πάνε στράφι και η Ουλοδεντ και τα λαμπερά χαμόγελα, κι όποιος πιστεύει το αντίθετο κοροϊδίο πιάστηκε, όπως λέει κι οΚ. δεν έχει κάθε μέρα λιακάδα, ξέρεις μπορεί και να συννεφιάσει, μπορεί και να βρέξει αλλά μην παραμυθιάζεσαι δεν υπάρχει αιώνια ηλιοφάνεια, αιώνια νεδότητα, αιώνια επιτυχία, και βέβαια είναι καλά να τριγυρνάς με τις τσέπες γεμάτες φράγκα αλλά ένα κεφάλι γεμάτο σκατά σου πέφτει λίγο βαρύ, δε νομίζεις;

ακόμη κι αν το αδειάσεις από τα σκατά, είναι τόσο κενό που μπορεί να το πάρει ο αέρας και να το στείλει στο διάολο και τότε η ηλιοφάνεια, η επιτυχία και η νεδότητα πάνε περίπατο κολλητά με το κεφάλι, δε θέλει πολύ για να ξεανερώσεις, απλά κάποια στιγμή ανακαλύπτεις πως νιώθεις κάπως άβολα τρεις το πρωί στην Ομόνοια και φοβάσαι να πας από κάτω, και πας γύρω γύρω, φραγκάτος, επιτυχημένος και χεσμένος, πας για ύπνο κι όταν το πρωί ξυπνάς και βλέπεις τα μούτρα σου στον καθρέφτη, βλέπεις τους φλώρους που δούλευες πιστωρικά στο παρκάκι της γειτονιάς σου, όχι μάγκα, δεν εξαφανίστηκες, πηγαίνεις σε συναυλίες αλληλεγγύης σε πολιτικούς κρατούμενους, άντε και σε κανένα ζαπατίστα, όχι αυτόν με τα καλλυνι-

κά, τον άλλο τον Subcom..... Μάρκος και στο καπάκι μια τζούρα από Μάρκο Βαμβακάρη κι άμα κάτσει "πάγωσε η τσιμινιέρα" και μαζί τα λίπη από τις χοιρινές, μαλακία να αφήνεις φαγητό στο τραπέζι, εμείς που ζήσαμε φτώχεια ξέρουμε, ξέρουμε καλά τι πάει να πει μιζέρια και σιγά μην την ξεχάσουμε έτσι εύκολα, μακάρι να προλαβαίναμε και την κατοχή νά 'χουμε να λέμε, εδώ ένα πολυτεχνείο προλάβουμε κι αυτό στην απέξω, όχι ότι τό 'πιαμε το stuff, ίσα που μας πήραν τα ντουμάνια κι από το '73 μέχρι σήμερα έχουμε να λέμε, θυμείς είχαμε δονκό και να το ζήσουμε θέλω να πεντοκόσιο στο νερό, είναι κι αυτό το νοσημένο το κουτόνιο της Greenpeace πονόκοβο, βόλε και κομο κόρο της Υπόψης, που να τη βνόλαις με λιγότερο από πεντοκόσιο, δε θα πεινάσουμε κίλος, πως θα σλλόζουμε την

και η ζωή αλλάζει, τα παιδιά μεγαλώνουν, τα ρούχα μικραίνουν, τα μαλλιά ασπρίζουν, και το μόνο που μένει είναι η ασπρίλα, το απόλυτο λευκό της παραμύθας, ναι οι παλιοί προεζάκηδες λένε πως όλες οι παραμύθες έχουν το ίδιο χρώμα, διαφανές άσπρο, η ζωή στη γυάλα, ενυδρείο με όλα τα κομψό, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα σου, στα μέτρα του, στα μέτρα της, στα μέτρα τους...

...έτσι είναι το άλλοθι, διαφανές και εύθραυστο και όλοι το φυλάνε σαν κόρη οφθαλμού, τα πάντα είναι χτισμένα γύρω του, το ιερό και απαραβίαστο μασσωλείο των "πρώην",

"μη μιλάς εσύ φίλε, δεν ξέρεις, παλιά η φάση ήταν αλλιώς και στο κάτω κάτω από πού ξεφύτρωσες εσύ, εμείς είμαστε δεκαπέντε χρόνια στην αλητεία", και τρώει το μπουκέτο και τα βλέπει όλα, γιατί ο άλλος δεν ήταν στην αλητεία, ήταν από σπίτι κι εκτός από βαριά γλώσσα, διαβάζουν βλέπεις σήμερα τα κωλόπαιδα, είχε και βαρύ χέρι, κι όταν ο "πρώην" κολτάζε τριγύρω να βρει τους άλλους, δεν ήξερε κανένα, γιατί η αλήθεια είναι πως κι αυτός είχε φιλοεξαφανιστεί, έβαλε το χέρι στην κωλότσεπη μήπως βρει κάποια κουρέλι από το ένδοξο παρελθόν, και το μόνο που βρήκε ήταν ένα μαντήλι με τα αρχικά του, παρφουμαρισμένο με μπόλικο Channel για τη βραδυνή έξοδο, και άρχισε να νιώθει φιλοχαμένος, το παιδί από σπίτι τού 'λεγε πως η ιστορία δεν μπαίνει στην κωλότσεπη, ή τη γράφεις ζώντας μέσα σ' αυτή, αφήνοντας παντού τα ανεξίτηλα σημάδια του είναι σου, ή κάθεται και την κοιτάς όπως μια ταινία που πριν από χρόνια έχεις ξαναδεί και κάτι σου θυμίζει, ναι λοιπόν φιλαράκο, εμείς παίζουμε στο έργο κι εσύ κάθεται και κοιτάς, το έργο το μόνο που μπορεί να σου υπενθυμίσει είναι ότι έχεις κατακτήσει φιλοχοντρομαλάκα, να σου πω την αλήθεια μου φαίνεται πως πάντα είχες μια τάση στην φιλοχοντρομαλακία, δε θέλω να σε φρηκάρω, έτσι κι αλλιώς καμμένο χαρτί μου φαίνεται αλλά ξέρεις κάτι;

να είσαι ευχαριστημένος που σε αφήνουμε και βλέπεις το έργο τσάμπα...βλέπεις είμαστε και αντιεμπνευματικοί συν τοις άλλοις αλλιώς ίσα που σε βάζαμε να πληρώσεις και ειστηρητικά...

...δεν ξέρω αν με κατάλαβες...